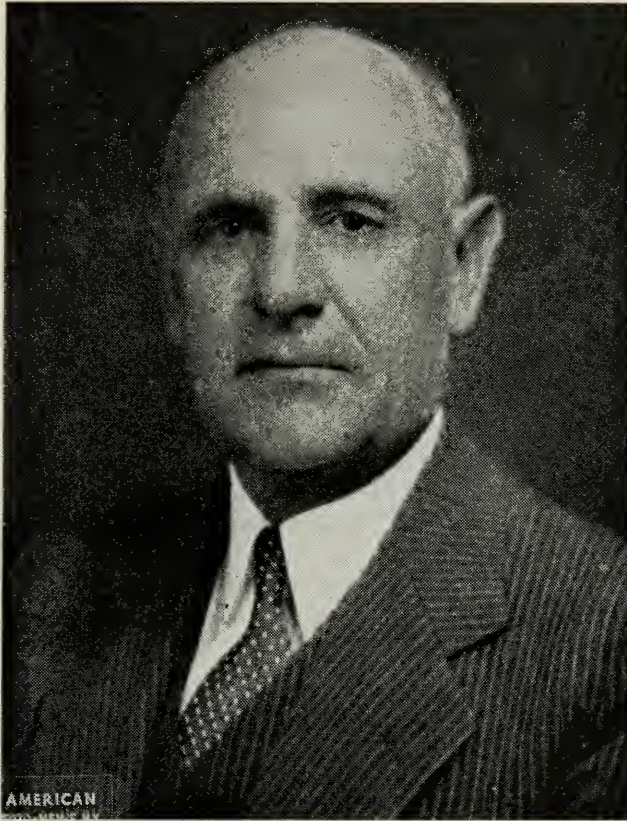

De Ster

APOSTEL STEPHEN L. RICHARDS
bezoekt ons land.

(Zie blz. 267)

September 1950

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

50e JAARGANG • No. 9

INHOUD :

	Blz.
De eerste wet des hemels, door John P. Lillywhite	259
De grote hersteller, door Nephi Jensen	263
Een Apostel uit Zion bezocht Nederland	267
Een geliefde leider ging heen	268
Zijt gij een ideale moeder? door Verna W. Goddard	269
Waarom ik niet rook, door Dorothy Dyer Aker	272
De O.O.V. is weer paraat!	275
Wie moet ik kiezen? door Ernest C. Anderson	276
Werkers waar en trouw, door G. M. Otto-Buddingh	278
Aankomst en Vertrek	279
Gebeurtenissen in de Zending	282
Bijlage: „Onze Zonnehoek”	5—12

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistente: TINE PLAIZIER

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

De eerste wet des Hemels

door John P. Lillywhite, President der Nederlandse Zending.

„Er is een wet, onveranderlijk vastgelegd van voor de grondlegging der wereld, waarop alle zegeningen bevestigd worden: — en wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop de zegen wordt bevestigd.”

L. & V., afd. 130 : 20-21.

Een oude wijsgeer zeide eens: „Gehoorzaamheid aan de waarheid, welke reeds bekend is, is de koninklijke weg, die voert naar wat nog steeds in het verborgene ligt.”

Dit is de manier van de dichter om te zeggen, dat gehoorzaamheid het middel is om vooruitgang te maken, te groeien en te ontwikkelen. Hoewel deze uitspraak niet uit de Schrift afkomstig is, stemt zij volledig overeen met de letter en de geest van de Schrift, waarvan de hoofdstelling is: „Gehoorzaamheid is de eerste wet des hemels.” Bij velen nog roept de gedachte aan gehoorzaamheid de suggestie op van onderworpenheid — om niet te zeggen dienstbaarheid — het tegenovergestelde van vrijheid, onafhankelijkheid en het recht te handelen naar eigen goeddenken. Gehoorzaamheid echter verzekert, in tegenstelling met bovenstaande opvatting, volledige vrijheid. Zij vormt het middel, waardoor zegeningen verkregen kunnen worden. Deze stelregel is van toepassing op zowel het geestelijke als het aardse. Zij is even waar met betrekking tot de door God ingestelde wetten als de wetten, ingevoerd door de mensen.

Sedert de wereld geformeerd werd hebben de mensen door de eeuwen heen met harde arbeid en in het zweet huns aanschijns getracht in hun levensonderhoud te voorzien. Doch om de beste resultaten te bereiken moesten zij leren te gehoorzamen aan alle wetten, waarop bepaalde zegeningen zijn bevestigd.

De boer, van wie wij afhankelijk zijn voor ons dagelijks brood, heeft geleerd de wetten der natuur te gehoorzamen door op de juiste tijd te zaaien volgens de seizoenen, welke onze Hemelse Vader heeft vastgesteld. Hij heeft ook geleerd dat, waar de aarde van haar volheid geeft, zij ook gevoed moet worden door juiste bevoeiïng en goede zorg. Slechts dan kan hij bekomen, wat de aarde hem geven wil. Voorts heeft hij door ondervinding geleerd, dat indien hij graan wil oogsten, hij ook graan moet zaaien, enz., want iedere soort brengt alleen van de eigen soort voort. „Zoals gij zaait, zult gij maaien.” In de verschillende stromingen des levens heeft de mens geleerd dat indien hij bepaalde zegeningen of beloningen wil verkrijgen, hij de wet moet gehoorzamen, waarop bedoelde zegen of beloning is bevestigd.

De mens slaagt slechts in het leven — d.w.z. hij wordt meester van zijn toestand — door de noodzakelijke wetten en orde te leren en zichzelf er aan te onderwerpen.

Wetten en regels vormen de orde der dingen, dus de wijze, waarop zij behoren te zijn. Soms schijnt het, dat de wet de verpersoonlijkte intelligentie is. Zeker is, dat de mens alleen intelligent wordt wanneer hij de wetten leert en zich er aan onderwerpt.

Regels en standaards zijn de mijlpalen van het leven. Wij zijn het aan onszelf verplicht ze stevig te vestigen door ons er zonder aarzelen aan over te geven. Een eenmaal aanvaarde regel of standaard geeft het leven — zowel het geestelijke als het maatschappelijke — stabiliteit, niet slechts op een bepaald gebied, doch op ieder terrein.

Alleen zij leven een volkomen en gelukkig leven, die al Gods geboden hebben aanvaard en de leringen van Christus erkend en die er hun gehele leven naar streven deze geboden na te leven.

Degenen, die niet gelukkig zijn en een eeuwige onrust in zich gevoelen, zijn dit omdat zij tegen beter weten in hun kennis van goed en kwaad verloochenen. De beste remedie voor deze onrust is, voorzover ik weet, een feilloze gehoorzaamheid aan Gods wetten en aan datgene, wat wij weten goed en juist te zijn.

Doch hoe moeten wij de grootste van alle zegeningen verkrijgen, n.l. die van het eeuwige leven? Hebben wij dat grote doel vergeten of over het hoofd gezien, dat al Gods kinderen wordt voorgelaten? Of zijn wij tot de slotsom gekomen, dat dit van alle

andere dingen verschilt en wij er dus geen speciale moeite voor behoeven te doen? Als dit het geval is behoeven wij geen andere wetten te gehoorzamen dan die, welke ons aardse zegeningen verzekeren. Doch dit is niet zo. De Heer zegt:

„Vergadert uzelfen schatten in den hemel, waar de motten noch de roest ze kan verteren, noch dieven kunnen komen om ze te stelen.”

Wat moeten wij doen om ons schatten in de hemel te vergaderen? Wij behoeven niet lang te zoeken naar een antwoord op deze vraag. Laten wij onze gedachten wenden naar Christus' voorbeeld gedurende Zijn bediening op aarde.

„Hoewel Hij de Zoon was leerde Hij toch gehoorzaamheid.”

Hebr. 5 : 8.

Ja, Hij was de Zoon, de Eniggeborene van de Eeuwige Vader, zelf een lid van de Godheid. Hij bezat de macht Zijn leven neder te leggen en het weer op te nemen. Toch was Hij, ondanks al Zijn macht als Heiland en Zaligmaker der mensheid, nederig en gehoorzaam aan Zijn Vader. In iedere handeling, welke Hij gedurende Zijn leven verrichtte, in al Zijn gebeden onderwierp Hij Zijn wil aan die van Zijn Vader, zeggende: „Uw wil geschiede.” Dit voorbeeld gaf ons de Heiland, toen Hij langs het doornig pad van de plicht wandelde als een mens onder de mensen.

Bij zekere gelegenheid kwam er een rijke jongeling tot Jezus en vroeg Hem wat hij moest doen om het eeuwige leven deelachtig te worden (Matth. 19 : 16). Het antwoord van Christus luidde: „Onderhoud de geboden.” Dit bevredigde de jongeman niet,

daarom vroeg hij welke geboden door hem onderhouden moesten worden. Het antwoord van Jezus luidde, dat hij al God's geboden moest onderhouden:

„Indien gij volmaakt wilt zijn, verkoopt dan alles wat gij hebt en geeft het de armen, en neem uw kruis op en volg mij.”

Gehoorzaamde de jongeman? Was hij bereid de prijs te betalen? Neen, Hij kon geen twee meesters dienen en gehoorzamen, God en de Mammon. Hij ging bedroefd heen. Zo zullen in het laatste der dagen velen bedroefd henegaan. Waarom? Omdat er velen zijn, die in hun aardse leven verkozen hebben niet God te gehoorzamen, doch de Mammon.

Millioenen kinderen van onze Vader zouden gaarne gered en verhoogd willen worden in Zijn heerlijkheid, doch volgens door hen zelf gestelde voorwaarden. Christus, die ons kocht met Zijn eigen bloed, heeft evenwel het recht de prijs te bepalen en de wetten te geven, waardoor wij bij gehoorzaamheid het eeuwige leven mogen verkrijgen. Als wij te kort schieten in het betonen van gehoorzaamheid zullen wij deze grote beloning van eeuwig geluk niet deelachtig worden.

„Laat u niet misleiden; God laat zich niet bedriegen: want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Die naar het vlees zaait, zal boosheid oogsten. Die naar de geest zaait, zal het eeuwige leven verkrijgen.”

Paulus.

Gehoorzaamheid

Gehoorzaamheid aan de wetten van God betekent zelfopoffering. Men kan de hemel niet verwerpen zonder gehoorzaamheid aan de Goddelijke geboden. Deze zijn over het algemeen streng en

moeilijk in praktijk te brengen. God eist gewoonlijk het moeilijkste van ons. De Heilige Schrift geeft hiervan voorbeelden te over. Daar hebben wij bijvoorbeeld de rijke jongeling, die tot de Heiland kwam om het overvloediger leven deelachtig te worden, doch hij ging bedroefd heen toen hem gezegd werd al zijn rijkdommen te verkopen en de opbrengst aan de armen te

geven. Zo zijn de goddelijke eisen dus gewoonlijk in lijnrechte tegenstelling met wat wij zelf zouden willen en daarom weigeren zovelen het Evangelie te gehoorzamen, zoals het door de Heiligen der Laatste Dagen wordt gepredikt. Zij vinden dat de aanvaarding van die beginzelen grote zelfopofferingen medebrengt. Dit is dan ook de voorname reden waarom zo weinigen de rechte, maar smalle weg betreden, die naar het eeuwige leven voert. Hun verlangen gaat

wel uit naar de kroon, doch zij willen het kruis niet dragen. Niettemin worden de zegeningen des hemels slechts afgegoten door gehoorzaamheid en opoffering. Er is een andere weg, zo vertelt men, welke bezaaid is met bloemen, doch het einde van deze weg leidt in de dood.

Het leven van onze Zaligmaker en Zijn ondervindingen laat ons zien, hoe noodzakelijk het is dat wij met God leven. Zijn rein en vlekkeloos leven openbaart de duisternis, boosheid en verdorvenheid van de eeuw, waarin Hij leefde. Als wij Zijn leven in ogeschouw nemen zien wij, hoe beslist en volhardend Satan trachtte de goddelijke plannen te verijdelen.

Hij trachtte de persoon van onze Heiland in een verkeerd daglicht te stellen, zodat de mensen Hem verachtten en verwierpen, een man van smarten, blootgesteld aan de bitterste vervolging en haat, ooit tegen één mens gericht. Dit alles verdroeg de Heiland geduldig, waarbij Hij rust en zekerheid putte uit de wetenschap, dat Hij de wil van Zijn Vader volbracht.

Doch laten wij nimmer vergeten, dat de Heiland door het kruis macht verkreeg over de dood, de hel en het graf, zodat Hij op de plaats, waar Hij ogenschijnlijk het onderspit had moeten delven, de overwinning behaalde. Hieruit kunnen wij een grote les leren — n.l. dat indien wij Gods wil volbrengen „onze roeping en plaats zeker is”. Gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus vraagt opofferingen. Indien wij ons leven richten naar de wil van God, zullen wij ver-

zoekingen en vervolgingen moeten doorstaan, omdat dezelfde geestelijke machten, die zich tegen Jezus Christus keerden, ook in dit uur Gods werk proberen te verijdelen.

Er is gezegd dat God een beproefd volk wenst. De geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft getoond, dat dit een vaststaand feit is, doch wij zien eveneens dat de moeilijkheden en vervolgingen, welke de Heiligen te verduren hebben gehad, uiteindelijk tot hun welzijn hebben bijgedragen. In Gods plannen zijn zelfs de moeilijkheden, het lijden en de vervolgingen zegeningen, hoewel de duivel ze ontketende met de bedoeling Gods volk te vernietigen. Door onze moeilijkheden blijven wij in nauwer contact met God dan temidden van eeuwige zonschijn. Brengt het Evangelie ons al vervolgingen en opofferingen, het brengt ons eveneens een „vrede, die alle verstand te boven gaat”. Indien wij om Christus wille lijden is ons beloofd, dat wij eens met Hem zullen regeren. Hoe heerlijk zijn de beloften, door Hem gegeven aan hen, die Zijn geboden bewaren en Hem in oprechtheid dienen tot het einde hunner dagen op aarde. Het is mijn gebed, dat wij allen zullen volharden tot het einde. En laat mij tot slot nogmaals de eeuwige waarheid herhalen, dat:

„Er een wet is, onveranderlijk voor de grondlegging der wereld in de hemel vastgesteld, waarop alle zegeningen worden bevestigd, en indien wij enige zegen van God ontvangen is het door gehoorzaamheid aan de wet, waarop bedoelde zegen bevestigd is.”

L. & V., afd. 130 : 20-21.

De grote hersteller

DOOR NEPHI JENSEN.

*

Wat is er toch in de eenvoudige naam Joseph Smith, dat de goddelozen er op schelden en de rechtvaardigen zich er over verheugen? Waarom lokt hij de vloek van de dwaalprekers uit en verwerft de lof van de nederige heiligen? Waarom verdeelt hij de mensen in twee kampen, die hem haten en innig liefhebben?

Het antwoord op deze vraag is een der belangrijkste factoren in de geschiedenis van de negentiende eeuw. Het antwoord op deze vraag ligt niet in het woord „dwaling”. De misleiders hebben nimmer zo duidelijk als Joseph Smith de grote grondslagen van de godsdienst gezien. Hallucinaties hebben nimmer een volmaakte kerkorganisatie kunnen vestigen en de wereld een grote, eeuwigdurende godsdienstphilosofie kunnen aanbieden. Nimmer hebben verstandelijke afwijkingen tienduizenden mannen en vrouwen van verschillende smaak, inzichten en intelligentie te zamen kunnen brengen en hen

er toe aan kunnen zetten om alles op te offeren terwille van de redding der mensheid.

Evenmin kan men de boodschap van deze grote profeet uit de gedachte en de wereld bannen met de betiteling „bedrieger”. Zijn stempel drukt tē duidelijk op deze eeuw om hem spottend te doen verdwijnen. „Een bedrieger,” zegt een grote dichter en schrijver, „kan zelfs geen huis bouwen.”

En toch legde Joseph Smith de grondslag van een kerk en vestigde daarop een gebouw, zo groots en volmaakt in alle bijzonderheden, dat het zelfs de bewondering heeft gewekt van hen, die zijn naam haten. Hij liet zijn kerk een waarheid, geloof en geestelijke kracht na, welke zijn volgelingen hebben beziel met de moed om wildernissen te onderwerpen, dorpen te stichten en de woestijn tot bloei te brengen. Zij spoorden hen aan tot een onzelfzuchtige toewijding, die hen er toe bracht hun zonen en dochters uit te zenden naar de einden der aarde om het kruis van Christus hoog te houden, zonder de hoop op enige aardse vergoeding.

De verklaring van de macht, die uitgaat van de naam Joseph Smith, ligt niet in de woorden „misleider” en „bedrieger”. De verklaring ligt in het feit, dat hij op goddelijk gezag de eeuwige waarheid herstelde. Zijn loopbaan begon in 1820, toen hij een ware openbaring ontving van de Vader en de Zoon. In dat jaar

werd Herbert Spencer geboren. De namen van beide mannen zijn in de gehele wereld bekend. De ene naam is als het symbool van de twijfel, de andere van het onwankelbaar geloof. De ene naam staat voor niet weten, terwijl de andere het levende geloof verpersoonlijkt. Beide mannen streefden naar hetzelfde doel: kennis omtrent God te vergaren.

Herbert Spencer gebruikte als sleutel daartoe de rede en de beschouwing. Joseph Smith gebruikte de sleutel van het geloof en de toewijding. Herbert Spencer trachtte God te vinden door een eindeloze ontleding van het uiterlijk der dingen. Joseph Smith drong door zijn onwankelbaar geloof en inspirerend gebed direct tot in de tegenwoordigheid van God door. Herbert Spencer eindigde zijn lang leven met de woorden: „God is niet te begrijpen.” Joseph Smith zag als veertienjarige jongen de Schepper en hij hoorde de Stem, die de storm stilde en de golven tot rust bracht.

Zijn eerste, hardop uitgesproken gebed, luidde het begin van de ware, geestelijke herleving van deze tijd in. Het geloof van die jongen doorkliefde de blauwe hemel, waardoor gedurende zeventien eeuwen geen woord tot de mens was gesproken en riep de majesteit des hemels tot de aarde. Hij kende de sleutel, die leidt tot de kennis omtrent God. Hij bezat een macht, groter dan die van een vorst: het alvermogen geloof, hetwelk de machten des hemels de dienaren der mensen doet zijn.

In de eeuw, toen Huxley stoutmoedig sprak van een „afwezig God” en geleerde theologen bogen voor de heilige plaats, waar-

op het beeld stond van hun redekunst, ontdekte Joseph Smith de ware en levende God. In tegenstelling met de eeuwenoude leerstelling van een God „zonder lichaam, delen of passie”, verklaarde deze moedige profet, dat de Heer in de hemel een tastbaar wezen was, naar wiens beeld en gelijkenis de mens werd geschapen. Hij schoof de stelling van het Concilie van Nicea, waarin verklaard werd, dat er slechts een drieëenheid bestond, terzijde om de leer van de Bijbel wederom naar voren te brengen, namelijk dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest drie afzonderlijke wezens zijn, die echter één zijn in gedachten en doel. Terwijl de beschroomde priesters der oppervlakkige gelovigen van verre stonden en de Heer met geleerde theologische formules aanriepen, ontdekte Joseph Smith de ware betekenis van de aanhef van des Heren gebed: „Onze Vader, Die in de hemelen zijt.” In de tijd dat de predikanten van alle gezindten zeiden, dat de Bijbel alles bevatte wat God aan de mensen wilde openbaren, vertaalde Joseph Smith onder goddelijke inspiratie het Boek van Mormon van de gouden platen, die het verslag bevatten van Gods handelingen met Zijn „andere schapen”, n.l. de Indianen van het Amerikaanse halfroend. In minder dan een eeuw, nadat hij het Boek van Mormon, dat het Evangelie bevatte, hetwelk door een engel tot de aarde werd gebracht, aan de wereld had gegeven, namen bijna een millioen mensen de boodschap aan. Deze ijverige volgelingen hebben het boek in veertien verschillende talen overgezet. Op deze wijze zenden zij de boodschap van dat

boek tot alle „naties, geslachten, talen en volken”.

Hij gaf de wereld een heilzame gezondheidswet, vervat in de openbaring, bekend als het Woord van Wijsheid, die het gebruik van koffie, thee, tabak, bedwelmende dranken, enz. verbiedt. Wetenschappelijke onderzoeken hebben bewezen hoe goed deze gezondheidswetten zijn. Deze hemelse wet heeft honderdduizende jonge mensen behoed voor verslaafdheid aan tabak en onmatigheid. Zij heeft hun gezondheid, deugdzaamheid, schoonheid en geluk verhoogd. Door goddelijke inspiratie werd hem ware profetische voorlichting gegeven. Acht en twintig jaar voor de Amerikaanse Burgeroorlog voorspelde hij, dat er een oorlog zou komen „door de opstand in Zuid Carolina”. Hij voorspelde dat „de zuidelijke staten tegen de noordelijke staten verdeeld zouden zijn”, dat de zuidelijke staten „Groot Brittanïë te hulp zouden roepen” en deze strijd in „dood en ellende voor velen zou eindigen”.

Deze profetie werd tot in bijzonderheden bewaarheid, getuige de strijd tussen de zuidelijke en de noordelijke staten van de Amerikaanse Unie. Meer dan een millioen graven in de Verenigde Staten getuigen van de profetische macht van deze merkwaardige man.

Hij bracht gevoeligheid in de plaats van geestelijkheid. De predikers spraken voortdurend over het Pinksterfeest en de tongen van vuur, doch nimmer droomden zij, dat achttienhonderd jaar na de prediking van Petrus, de mensen de geest konden genieten, die getuigt, openbaart en profeteert. Terwijl de geestelijken

nog steeds de grote dingen beschreven, die God voor Zijn volk in het verleden had gedaan, getuigde Joseph Smith vurig van de grote dingen, die God nu voor Zijn kinderen doet. Hij bevestigde de beloften van ouds en toonde aan, dat zij waar en werkelijk waren.

Hij beantwoordde de vraag: „Vanwaar komt de mens?” op een wijze, waarop ook de dichter en filosoof ze thans beginnen te beantwoorden. In de woorden: „De mens is, opdat hij vreugde mag hebben,” gaf hij de beste en meest juiste uitlegging van het doel van het bestaan van de mens. Terwijl de godgeleerden nog steeds zeiden, dat de mens slechts stof was, verklaarde hij, dat de mens niet minder is dan een kind van God, bestemd om in de loop der eeuwen te overwinnen, vooruitgang te maken, zich te ontwikkelen en toe te nemen in kennis, wijsheid, goedheid, macht en glorie tot hij zo volmaakt is als „zijn Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is”.

Hij maakte een einde aan de wrede leer van de eeuwige straf, welke alle niet-christenen aan de eeuwige, niet te blussen vlammen overgeeft en allen, hetzij goeden of slechten, die alleen maar de woorden spreken: „Ik geloof in Jezus”, vleugels en harpen geeft. Hij bevestigde de verklaring van Johannes, dat de mens zal „worden geoordeeld naar zijn werken”.

Hij verkondigde de verheven leer, welke reeds door Paulus gepredikt werd, dat er graden van heerlijkheid in de eeuwige werelden zijn. Hij verklaarde, dat sommige zielen slechts de heerlijkheid van een flikkerende ster zouden ontvangen, anderen de heerlijk-

heid, gelijk aan de maan, terwijl zij, die dapper voor de waarheid hadden gestreden en immer pal waren blijven staan, een heerlijkheid zouden ontvangen, gelijk aan de zon.

Hij verbandde de duisternis, die over het graf hing. Hij ontkende, dat de gestorvenen na het graf niet meer op zaligheid konden hopen. In de plaats daarvan onderwees hij de vertroostende leer van zaligheid voor de doden.

Hij gaf aan het woord „hemel“ een nieuwe betekenis. Hij verdreef het onmogelijke beeld van gevleugelde engelen, die voortdurend op harpen spelen, en verklaarde, dat de hemel een plaats was, waar de ware menselijke banden onverbreekbaar zijn en de prettigste herinneringen van dit leven zich mengen met de vreugden en heerlijkheden van het leven, hetwelk geen einde heeft.

De plaats van Joseph Smith in de eeuwigheid is zeker. Zijn werk heeft reeds groter vlucht en meer invloed dan de leugens van zijn misleide vijanden. De geschiedenis van zijn triomferend geloof behoort tot de aangrijpendste gebeurtenissen van de moderne tijd. Zij geeft hoop, licht en leven. Het is het baken, dat de weg verlicht door de duisternis, die door eeuwen van onwetendheid en bijgeloof tussen God en de mens gekomen is. Tienduizende mannen en vrouwen, die deze geschiedenis van alles overwinnend geloof hebben gehoord, zijn met zulk een grote ijver kennis omtrent God gaan zoeken, dat zij het getuigenis van de Geest hebben ontvangen, dat God leeft, dat Christus waarlijk Gods Zoon is en dat er werkelijk een toekomstig leven is, „hetwelk de

vrede brengt, die alle verstand te boven gaat“.

Welk een man was hij! Hij was een ziener. Verlicht door Gods Geest zag hij het verleden der volkeren, nu bedekt met het stof der eeuwen.

Hij was een profeet. Door de inspiratie van de Heilige Geest zag hij het heden en de toekomst.

Hij was een leraar. Hij gaf de wereld een gezonde, redelijke en begrijpelijke godsdienst, die meer dan een eeuw de tegenstand van de geleerden en de vervolgingen der goddelozen met succes heeft doorstaan.

Hij was een organisator. Door goddelijke inspiratie vestigde hij een Kerk, in organisatie en werken zo volmaakt, dat het de bewondering afdwingt van hen, die de volgelingen van die Kerk verachten.

Hij was een leider van mensen. Door de wonderlijke kracht van zijn rein karakter, zijn grote oprechtheid en zijn onsterfelijke trouw aan de waarheid en God, verzamelde hij een schaar mannen rond zich, die in hoge mate rechtschapen en intelligent waren.

Hij maakt deel uit van de eeuwigheid. Het helder geschal van zijn groot geloof zal door alle landen en streken weerklinken en een twijfelende en vertwijfeldewereld tot God terug brengen. Allen, die gehoor geven aan de zuivere, doordringende toon van geloof, zullen eeuwig deze ware profeet van God eren. Zolang de mensen vasthouden aan het geloof, de waarheid liefhebben en God eren, zullen zij eeuwig de naam van deze grote en goede man hoog houden, de man, die geloof ontdekte, waarheid leerde en God verheerlijkte.

Een Apostel

UIT ZION BEZOCHT NEDERLAND.

In Februari van dit jaar verlieten President Alma Sonne en zijn echtgenote Londen, Engeland, en keerden naar hun tehuis in Zion terug.

President Sonne was de laatste ouderling, die de functie van President der Europese Zending waarnam. Na hem werd geen nieuwe president voor Europa aangesteld.

In plaats daarvan werden de zendingen in Europa rechtstreeks vanuit het hoofdkantoor der Kerk te Salt Lake City, Utah, Amerika, geleid.

Tengevolge van het besluit, dat een der twaalf Apostelen bij tijd en wijle zich met de stand van zaken in Europa op de hoogte zou stellen, arriveerde op 9 September j.l. Apostel Steven L. Richards met zijn echtgenote op het hoofdkantoor te 's-Gravenhage, waar zij welkom geheten werden door President en Zuster Lillywhite.

Ouderling en Zuster Richards konden echter slechts enkele dagen blijven, aangezien hun reisplan alle zendingen in Europa omvatte. In gezelschap van President en Zuster Lillywhite bezochten zij echter de avonddienst te Amsterdam Z.

Op Maandagmiddag vertrokken Oud. en Zr. Richards per vliegtuig naar Frankfurt in Duitsland, na zich op de hoogte te hebben

doen stellen van de toestand der Zending.

Het verheugde hen ten zeerste in staat te zijn geweest Nederland te bezoeken en zij waren heel tevreden over de algemene toestand van de Zending.

Oud. Richards verklaarde, dat de zendingen, welke hij tot nu toe had bezocht, goede voortgang maken. Volgens hem is de Nederlandse Zending op één na de grootste van de gehele Kerk wat haar zendelingen-aantal betreft. Onze zendelingen-groep omvat plusminus tweehonderd zendelingen.

Het speet Oud. en Zr. Richards, dat zij niet langer in Holland konden blijven, doch hun reisplan stond het niet toe. Hoe gaarne zou hij, zo zei hij, met meer heiligen in Holland kennis hebben gemaakt. En wat zou hij het prettig hebben gevonden als hij méér van het Hollandse landschap had kunnen zien.

Wij zijn echter dankbaar voor het bezoek van Oud. en Zr. Richards, hoe kort dit ook geweest is. Het was ons een vreugde hen te mogen verwelkomen in ons mooie landje en wij spreken de hoop uit, dat zij eens spoedig terug zullen komen, maar dan voor langer tijd.

Wij wensen Ouderling en Zuster Richards een goede reis en behouden thuiskomst.

Een geliefde leider ging heen.

*

Op 8 Augustus 1950 ontsliep te Salt Lake City George Franklin Richards, President van het Quorum der Twaalven, op negen en tachtigjarigen leeftijd.

President George Franklin Richards was sinds 1906 lid van de Raad der Twaalven en sinds 1945 de leider van het Quorum. Hij werd op 23 Februari 1861 geboren te Farmington in Utah, als zoon van Franklin Dewey Richards, President van het Quorum der Twaalf Apostelen en Kerkgeschiedschrijver, en Nanny Longstroth, een uit Engeland afkomstige bekeerlinge, die op elfjarige leeftijd naar Nauvoo was gekomen en de bijzondere eigenschappen van geloof, moed, verfijning en intelligentie bezat. Zijn ouders schonken hem hun beste eigenschappen: een liefde voor het land en alle mensen, benevens een oprechte drang naar kennis.

Ouderling Richards behoorde tot de eerste studenten, die promoveerden aan de Universiteit van Deseret, later de Universiteit van Utah geheten. Hij specialiseerde zich in de Engelse taal en in literatuur.

Gedurende zijn gehele leven was hij werkzaam in de Kerk. Hij diende als ouderling, zeventiger, hogepriester en patriarch, terwijl hij gedurende zestien jaren raadgever was in het presidentschap van de Tooele Stake.

Tien jaren na zijn aanstelling tot het apostelschap werd Oud. Richards geroepen om de leiding van de Europese Zending op zich te nemen, hetwelk hij deed van 1916—1919. Van 1921 tot 1937, dus zestien jaren, leidde hij het werk in de Salt Lake Tempel als president. Sedert 1937 hield President Richards toezicht op het werk, verricht in alle Tempels van de Heiligen der Laatste Dagen. Ook was hij van 1937 tot 1942 Patriarch der Kerk.

Voor hij tot Apostel verordineerd werd bekleedde Oud Richards ook buiten zijn werk voor de Kerk eervolle posities.

Alice Almira Robinson, waarmede hij op 9 Maart 1882 in het huwelijk trad, schonk hem vijftien kinderen, waarvan tien dochters en vijf zoons. Hiervan zijn dertien kinderen nog in leven. Al hun zoons hebben een eervolle zending vervuld en drie hunner hebben gediend als Zendingspresident.

Lijt gij een ideale Moeder?

DOOR VERNA W. GODDARD.

*

Moeders van 1950, hoe beoefent gij Uw moederschap? Kunnen wij de vrouwen van vorige generaties evenaren, die „grote” moeders waren? De vrouw, die tevens Heilige der Laatste Dagen is, streeft er naar alles wat zij onderneemt tot een goed einde te brengen. Maar hoe staat het met ons moederschap?

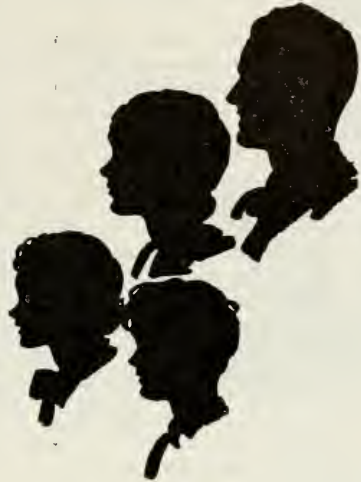
IS HET MOEDERSCHAP BELANGRIJK?

Wanneer de ondervindingen van het leven in ogenschouw worden genomen en naar waarde geschat, is wel de belangrijkste en voornaamste daarvan wat de vrouwen betreft het moeder-zijn.

Indien het op de juiste wijze werd uitgeoefend, zou het vele van de problemen van deze generatie oplossen. Een wereld, vol van *goede* moeders zou een wereld zijn van vrede, harmonie, goedheid en vreugde. Voor haar is niets in de wereld — geen grote kunstwerken, literatuur of wetenschap — geen positie, waardoor zij de erkenning van de wereld zou verwerven — te vergelijken met de taak, welke op haar schouders ligt: het ter wereld brengen en opvoeden van haar kinderen.

Sommige vrouwen zien het niet op deze manier. Zij wensen het moederschap niet. Dergelijke vrouwen plaatsen het moederschap helemaal onder aan de lijst van zegeningen en voorrechten. Zij zouden personeel, geld, bezit, reizen, prachtige kleren, juwelen en andere weelde-artikelen in de eerste plaats stellen, omdat zij in verwarring zijn gebracht door ijdel gepraat en dwaze ambities, terwijl zij zich hebben laten bedriegen met betrekking tot wat voor het eeuwig geluk van het grootste belang is.

De vrouwen van onze Kerk kennen het belang en de vreugde van het moederschap. Haar is geleerd, dat het teluis de grootste instelling ter wereld is, dat vader en moeder de mooiste band hebben gelegd. Hij is het *hoofd*, zij de *koningin* van het gezin. Haar verantwoordelijkheid als moeder in het gezin met haar kinderen, als hun lerares en voorbeeld, is

van het grootste belang. Het is inderdaad waar, dat de moeder in de uitoefening van haar taak de sleutel der ziel houdt. Zij is het, die het karakter vormt. Dit is zeer juist gezegd van de macht, welke een moeder over het leven van haar kind heeft.

DE VERWANTSCHAP TUSSEN MOEDER EN DOCHTER.

Hoe is de ware verhouding tussen moeder en dochter? Gij herinnert u, toen uw dochter voor de eerste maal in uw armen werd gelegd — een klein bundeltje, dat voor niemand enige aantrekkelijkheid bezat dan alleen voor u — hoe uw hart van vreugde zwol, terwijl u haar dicht tegen u aandrukte en neerzag in het gezichtje. Het was uw eigen kleintje, dicht in uw armen, geheel van u. U zag haar opgroeien in baby tot kind en van kind tot jong meisje en jonge vrouw. Eens zou zij een jonge vrouw zijn, een mooie, liefelijke verschijning, met goede eigenschappen, begaafd en innemend. U kon nauwelijks wachten tot het zover zou zijn. Hoéveel dingen droomdet gij niet voor haar te zullen doen! Innig badt gij, dat uw wensen verhoord zouden worden,

Misschien is zij nu, op dit ogenblik, een meisje van een jaar of tien, twaalf of is zij reeds een jong meisje in de bloei van haar jeugd. Als zij twintig is ziet gij nu reeds de vervulling van sommige uwer dromen in haar. Misschien niet precies, zoals gij U haar gedroomd had, omdat zij talenten heeft, waarvan gij weinig besef had, toen zij als kleine baby in uw armen lag. Hoe het ook zij, Uw dochter is zij en gij zijt haar toegewijde moeder.

De belangrijkste dingen zijn die, welke omgaan in het gezin. In Uw gezin behoort zij de eeuwige waarden te leren kennen. Daar moet zij een goed, standvastig karakter ontwikkelen. Dit meisje is Uw schat. U kende haar in het voorbestaan. Misschien stond U naast haar in de grote Raad, welke in de hemel gehouden werd, en beloofde u haar liefde en steun in het aardse leven. Laat haar nu niet in de steek. Gij zijt haar bron van inspiratie.

De Heer verwacht, dat gij haar Zijn geopenbaard woord onderwijst, dat gij geloof en gehoorzaamheid in haar hart plant. U mag haar opvoeding niet geheel en al over laten aan leraars en leiders in de Kerk. Zij zullen u helpen, maar gij zijt haar eigenlijke lerares, haar voorbeeld, haar kracht.

Zij en haar broeders en zusters zullen hun tehuis gaan waarderen als een instelling, waar zij waarheid zullen kunnen leren. Iemand heeft gezegd: „Het tehuis is de wieg van de democratie of met andere woorden het is democratie in miniatuur.” Daar worden de kinderen vanaf hun vroegste jaren erkend en verwelkomd als leden, die het hunne bijdragen tot het welzijn van het geheel. Een prettig gezinsleven eist sympathie en medegevoel. Een goed leven is meer een kwestie van gevoelens en houding ten opzichte van anderen dan van aangeleerde manieren. Het is een goed voorbeeld van gezinsleven als meningen en waarnemingen vrij besproken kunnen worden, zonder dat de leden bang behoeven te zijn te worden uitgelachen of bespot.

Het is waarschijnlijk meer de gezamenlijke oplossing van een conflict dan de afwezigheid daarvan, die zowel het gezin als geheel als de afzonderlijke leden er van doen groeien en ontwikkelen. In ieder gezin kan een regel ingevoerd worden tegen ruwe opmerkingen. Er zijn mensen, die eerst zeggen wat zij op het hart hebben en dan pas gaan denken. Waarom niet de regel ingesteld, dat een

ieder vrijuit mag zeggen, wat hem op het hart ligt, doch dat het gesprokene moet aantonen, dat er eerst gedacht is? Moeder, kunt ge uw kinderen duidelijk maken, dat wij over standpunten, denkbeelden, enz. spreken en niet over personen of karakters? Omdat de broer van een meisje het op een bepaald punt niet met haar eens kan zijn, behoeft dit nog niet het gevoel te wekken, dat hij haar niet mag lijden. Ook zij moet een open geest hebben en nieuwe ideeën kunnen aanvaarden. Ten slotte kan het slechts een eigen inzicht zijn en beiden kunnen gelijk hebben, van hun bijzonder standpunt gezien. Indien het echter een kwestie van goed of slecht is, kunnen u en vader de beslissende stem hebben. Als het gehele gezin nut van uw antwoord zal kunnen hebben, wacht er dan mede tot allen bijeen zijn. Te weten, dat het een ieder vrij staat te vragen, hoe dwaas de vraag ook in anderer oren mag klinken, zonder te vrezen voor spot of een ruwe bejegening, scheidt een diepe trouw ten opzichte van hen, die u zo respecteren. Deze zelfde trouw brengt de leden van het gezin er toe deze verschillen of conflicten in de familiekring te houden. Zij gaan niet door de gehele buurt. Het is niet te verwonderen dat dergelijke gezinnen zich veilig voelen in hun tehuis. Een jonge Arenleesster zeide laatst: „Mijn broer en ik hebben toch eindelijk geleerd het op vriendschappelijke wijze oneens te zijn. Gelukkig.”

HET GEZINSLEVEN VORMT HET KARAKTER.

Een goede moeder is zich bewust, dat de ouders er voor moeten zorgen „dat een kind opgevoed moet worden op de juiste manier”. (Spreuken 22 : 6). Het gezinsleven vormt het karakter van de kinderen. Een goed karakter is noodzakelijk voor succes in alle fasen van het leven. Door voorschrift en voorbeeld (en alleen woorden onderwijzen niet) kunt u ze de beste lessen leren. De ondervinding in het gezin met broeders en zusters zal uw dochter helpen een sterk en goed karakter te ontwikkelen. Het houden van gezinsbesprekingen en het nemen van gezamenlijke beslissingen zal haar tonen, dat u bij de opvoeding van uw gezin geen machtsvertoon laat zien, doch gebruik maakt van al de u ten dienste staande middelen om tot een wijs besluit te komen. De verstandige moeder geeft geen bevelen en verwacht niet, dat het kind deze blindelings opvolgt. Zij is geen macht-

Onze
Zonnehoeck

Bijlage van „De Ster” voor onze
zonnige jeugd.

Voor onze allerkleinsten.

TIM, TOM EN DE KAN-GA-ROE.

Tim en Tom gin-gen sa-men naar de die-ren-tuin. De he-le dag heb-ben zij al rond-ge-lo-pen. Wat een mooi-e die-ren heb-ben zij ge-zien! Leeu-wen, tij-gers, o-li-fan-ten, kan-ga-roe's en niet te ver-ge-ten: de a-pen. Wat heb-ben zij om die on-deu-gen-de die-ren ge-lach-en! Heb-ben jul-lie wel eens een aap ge-zien? Tim had wat graag die aap mee naar huis ge-no-men. Maar dat vindt moe-der niet goed. Moe-der

zegt al-tijd: „A-pen ho-ren in de die-ren-tuin.” Tom, het hond-je van Tim, heeft ook al die die-ren ge-zien. Wat heeft hij ge-blaft! „Koest Tom,” zei Tim dan.

Nu gaan Tim en Tom weer naar huis. Moe heeft vast wel lek-ker e-ten klaar. Zij

heb-ben zo'n hon-ger! Maar hun huis is nog zo ver weg. Tim en Tom zijn heel erg moe van al dat lo-pen. Tom zegt: „Tim, ga jij maar op mijn rug zit-ten, dan zal ik je naar huis dra-gen.” Maar dat kan toch niet? Tim is ze-ker al ze-ven jaar en Tom is maar een heel klein hond-je en Tom is toch ze-ker ook moe. Hij heeft ook de he-le dag in de die-ren-tuin rond-ge-lo-pen. O, o, wat zijn ze moe, ze kun-nen haast niet meer voor-uit ko-men.

„Woef,” zegt Tom, „baas-je, kijk eens wat een raar dier! Wat een dik-ke staart heeft hij. Woef, woef, baas-je, dat dier zou ons best kun-nen dra-gen. Zal ik het eens aan hem vra-gen?”

„Ik zal het hem wel vra-gen,” zegt Tim. „Dat beest-je kan toch ze-ker geen hon-den-taal ver-staan? Het is een kan-ga-roe, zie je wel, Tom?”

En toen riep Tim heel erg hard: „Mijn-heer de Kan-ga-roe, zoud U ons als het U be-

lieft naar huis wil-len dra-gen? Wij zijn zo moe en we heb-ben zo'n hon-ger!!"

„Klim jij op m'n rug, hoor ke-rel-tje," zegt de kan-ga-roe. „Dan breng ik je gauw naar je moes-jè toe. Al-leen dat hond-je kan ik niet mee-ne-men, hoor. Twee op mijn rug is veel te veel."

„Ach lie-ve mijn-heer de Kan-ga-roe," zegt Tom. „Wil je mij ook mee-ne-men? Ik ver-lang zo erg naar mijn mand-je en ik heb ook zo'n hon-ger. Kijk eens hoe mooi ik op kan zit-ten!" „Kom dan maar," zegt de kan-ga-roe. „Dan heb ik voor jou nog wel een an-der plaats-je. Kom hier maar zit-ten." Wat zit-ten Tim en Tom nu fijn. En hoog sprin-gen dat die kan-ga-roe kan! Het lijkt wel, of ze in een auto zit-ten. Ge-luk-kig zijn Tim en Tom niet van die ster-ke kan-ga-roe af-ge-val-len!

„Dag moe," zegt Tim, „hebt U het e-ten al klaar? Ik heb zo'n honger!" „Ja hoor," zegt moe-der, „kom maar gauw bin-nen."

„Dank U wel mijn-heer de kan-ga-roe, dat U Tim en Tom hebt thuis ge-bracht. Wilt U bij ons blij-ven e-ten?" „Neen, me-vrouw," zegt de kan-ga-roe, „ik ga weer gauw te-rug naar mijn hok. Kan-ga-roe's be-ho-ren in de die-ren-tuin! Wel

te-rus-ten, Tim en Tom!
 Droom maar lek-ker straks
 in bed van de gro-te spron-
 gen die we sa-men heb-ben
 ge-maakt!" „Wel-te-rusten,
 mijn-heer de Kan-ga-roe,"
 zei-den Tim en Tom, „en
 nog har-te-lijk be-dankt!"

* ————— *

De verlorene vleugel.

door E. J. Henry.

*

Flitter en Flutter waren twee prachtige vlinders, die de mooiste vleugels van alle vlinders ter wereld bezaten. Zij waren rood en zwart en oranje, met overal schitterende, sneeuw witte spikkels. Natuurlijk waren Flitter en Flutter heel erg trots op die vleugels, die hen overal brachten, waar zij maar wilden.

Op een dag zei Flutter: „Laten wij naar de boerderij van boer Gerrits vliegen. Daar is een prachtige rozentuin, waar wij heerlijk tussen de rozen kunnen spelen.”

„Oh, dat vind ik heerlijk,” was Flitter's antwoord.

Op en neer en om elkaar heen dansten en buitelden zij en zo kwamen zij al spoedig bij de boerderij van boer Gerrits. Zij zeilden over het rode dak van de schuur, voorbij de boerderij, recht op de

heerlijke rozen af. Zij speelden zorgeloos en onbekommerd. Het was alsof zij geen zorgen kenden. En die zouden zij ook nooit gekend hebben als daar de poes van Gerrits niet geweest was.

De ogen van de poes glinsterden in het zonlicht toen zij naar de twee spelende vlinders keek. Zij besloot ook te gaan spelen. Zij bedacht een, naar zij vond, heel prettig spelletje. Weet je, wat zij deed? Zij begon achter de mooie, tere vlinders aan te jagen. Zij rende tussen de prachtige rozen heen en weer. O, als boer Gerrits haar gezien had, had hij haar zeker opgepakt en veilig buiten de tuin gezet. Maar boer Gerrits was er jammer genoeg niet. Zij maakte een grote lichtsprong... klauwde met haar scherpe nagels... en ohh, toen was de ramp geschied. Aan haar scherpe na-

geltjes bleef de vleugel van een der vlinders hangen! Het was de vleugel van Flutter.

Flutter probeerde zich buiten het bereik van de scherpe poesenklauwtjes te brengen. Hij deed al zijn best verder te vliegen, maar het gelukte hem niet. Steeds dieper gleed hij naar omlaag, maar toch wist hij nog een prachtige, heerlijk geurende rozenknop te bereiken. Daar strekte hij zijn ene overgebleven vleugel.

Zodra hij zich buiten het bereik van de poes wist, zette Flutter zich op een tak, dicht bij Flutter, neer.

„Ohh, wat moet ik nu doen?” weeklaagde Flutter. „Nu kan ik niet meer vliegen.”

„Ik zal naar het toverbos gaan en de elf vragen een nieuwe vleugel voor je te maken, die precies op de oude zal gelijken,” bood Flutter aan.

„Oh, zou je dat werkelijk willen doen?” vroeg Flutter vol hoop.

„Het zal wel even duren voor de vleugel klaar is. Wees dus geduldig,” waarschuwde Flutter.

„Kom mij opzoeken,” smeekte Flutter. „Het zal hier zo stil en eenzaam zijn en dan duurt het wachten zo lang.”

„Natuurlijk doe ik dat,” beloofde Flutter en vloog weg.

Toen probeerde Flutter te slapen, want het was reeds laat in de middag, maar hij kòn eenvoudig niet slapen. Hij maakte zich steeds ongeruster. Zou het elfje werkelijk een nieuwe vleugel voor hem kunnen maken? Zou de nieuwe vleugel even mooi zijn als zijn oude?

Ondertussen vloog Flutter recht op dat deel van het bos af, waar alleen de vlinders komen. Daar, in een kleine, door de zon ver-

lichte hut, zat een tere elf, die maar een paar centimeter groot was. Zij was druk bezig de kleuren van verschillende bloemen te mengen. Met grote, glinsterende ogen keek zij op naar Flutter, toen de vlinder op een madelief neerstreek.

Vlug vertelde Flutter de elf over het ongeluk, dat Flutter overkomen was.

„Maar dat is heel erg,” zei ze ernstig en meewarig. „Natuurlijk kan ik wel een nieuwe vleugel voor hem maken, maar ik heb het heel druk, daarom zal het wel een week duren. Ja, ik heb het bijzonder druk.”

„Ik ga Flutter morgen het goede nieuws vertellen,” zei de vlinder. Hij bedankte de elf en vloog weg. Maar de volgende morgen was Flutter zijn vriendje helemaal vergeten, want hij had nieuwe speelkameraadjes gevonden en dus had hij het zo druk met spelen en dartelen, dat de gedachte aan Flutter geen moment in hem opkwam.

En zo gingen zes dagen voorbij. Intussen zat de arme Flutter geheel verlaten in de rozentuin. Soms werd hij heel erg nat van de regen. Soms ook had hij erge

Wist je dat al?

Volgens de gegevens van de Library of Congress vertelt Leonard Levinson in Treasury of Trivia, dat er over de volgende 5 personen de meeste boeken zijn geschreven:

Jezus	5152	boeken
William Shakespeare	3172	„
Abraham Lincoln	2319	„
George Washington	1755	„
Napoleon	1735	„

honger. Hij voelde zich altijd heel eenzaam.

„Och, Flitter is mij helemaal vergeten,” zuchtte hij.

Op de zevende dag speelde Flitter toevallig in het toverbos, waarbij hij geheel onverwacht over het hutje van de elf vloog. Toen herinnerde hij zich plotseling de verloren vleugel van Flutter. Hij vloog naar beneden om te vragen of de vleugel al klaar was.

„Nee, de vleugel is nog niet klaar,” antwoordde zij bedroefd.

„Er ontbreekt iets aan. Ik mengde een dauwdroppeel met een schijfje van de regenboog en al mijn andere benodigdheden, doch ik kon nergens een klein beetje medeleven en echte vriendschap vinden. Misschien kan jij me helpen om de vleugel helemaal klaar te maken,” voegde zij er hoopvol aan toe. „Als ik dat laatste deel van mijn recept niet krijg, kan ik de vleugel niet voltooien.”

„Ik zal mijn best doen,” beloofde Flitter en vertrok. Hij vloog overal, maar nergens kon hij een beetje medeleven en vriendschap vinden.

„Waar moet ik het vinden?” vroeg Flitter zich af. De elf kan gemakkelijk praten. Zij heeft me niet eens verteld hoe het er uit ziet. Bovendien, het is wel vervelend, dat rondzwerfen zonder gezelschap, helemaal alleen, op zoek naar iets, wat je nog nooit hebt gezien.”

Helemaal alleen. Plotseling voelde Flitter zich vreselijk beschaamd toen hij zich bewust werd zijn vriendje Flutter zelfs niet eenmaal bezocht te hebben. Hoe eenzaam moest Flutter zich wel niet gevoelen! Flitter keerde zich haastig om en vloog recht op de boerderij van Gerrits aan. Flutter viel bijna van haar rozenknop, toen zij Flitter aan zag komen. Hij was zo blij zijn vriend te zien, dat hij zelfs vergat naar zijn nieuwe vleugel te vragen.

„Ik heb een paar druppels bloemenhoning voor je meegebracht,” zei Flitter en hield een bloemblaadje met honing zó, dat Flutter het gemakkelijk kon opzuigen. „Ik zal iedere dag bij je komen tot je vleugel klaar is,” beloofde Flitter. „Wij zullen weer gauw samen kunnen spelen.”

Toen praatten de twee vlinders

zo druk, dat zij het kleine figuurtje, dat over het pad langs de rozenstruiken kwam aanwandelen, niet opmerkten.

„Het is heel aardig gelukt al zeg ik het zelf,” zei een vreemde stem.

Verschrikt keken Flitter en Flutter naar beneden. Ja, daar stond de elf, een juwelenkistje in haar kleine handen, een glimlach op haar vriendelijk gelaat. In het kistje lag een prachtig gekleurde, volmaakt gevormde vleugel, die precies paste bij die, welke Flutter nog overgebleven was.

„Kom, laat mij eens passen,” stelde zij voor.

„Natuurlijk... graag,” zei Flutter verlangend.

Met zorg nam de elf de vleugel op en plaatste hem op de rug van

de vlinder. Zij paste prachtig. Trots bewoog Flutter de nieuwe vleugel langzaam heen en weer. „Maar,... maar,” Flitter kon er niet uitkomen. „Wanneer heb je de vleugel voltooid?”

„Nog maar een ogenblik geleden, toen ik het beetje medeleven en echte vriendschap kreeg,” antwoordde de elf.

„Maar waar vond je dat beetje medeleven en echte vriendschap?” vroeg Flitter.

„Jij hebt het voor mij gevonden,” glimlachte de elf.

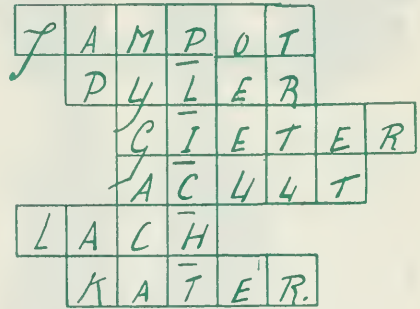
„Ik? Waar dan?” Flitter was meer dan ooit in de war.

„Toen je hier naar Flutter kwam en hem je medeleven en vriendschap toonde.” De kleine elf glimlachte en verdween langzaam tussen de rozen.

Beste Jongens en Meisjes.

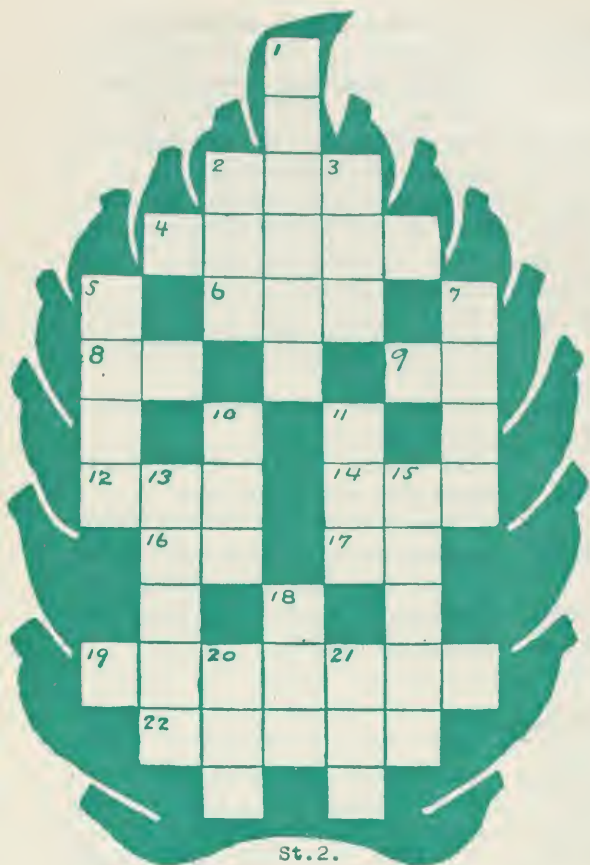
Zorg toch vooral, dat jullie de oplossing van de puzzle *tijdig* instuurt. Oplossingen, die de redactie te laat bereiken worden zonder meer terzijde gelegd! Verder wordt er terdege op gelet, op welke manier de oplossing is ingezonden. Alleen *goed verzorgde oplossingen* komen voor een eventuele verrassing in aanmerking. Hiernaast zie je verkleind een reproductie van de oplossing van ons vorig raadsel, ingezonden door **Bertus Enschede**, (15 j.) B. W. ter Kuilestraat 17, te Enschede. Bertus, je moeite is door de redactie beloond met een **fijn zakmes**. Je zult het inmiddels wel ontvangen hebben!

Op de volgende bladzijde staat

PLICHT.

weer een nieuwe puzzle, waaraan een leuke prijs verbonden is. Doen jullie weer mee? Denk er om: op tijd inzenden, zo netjes mogelijk werken, naam, voor-naam, leeftijd en volledig adres vermelden!

St. 2.

Horizontaal:

2. Radio-omroep in Nederland
4. Bergplaats
6. Niet de andere
8. Vogelproduct
9. en andere
12. Jongensnaam
14. Middel om vis te vangen
16. Jongensnaam
17. Hij, die onbekend wenst te blijven
19. Matrijs
22. deel van een huis

Verticaal:

1. Profeet u. h. B. v. Mormon
2. rund
3. lofdicht
5. Meisjesnaam
7. Rivier
10. Lidwoord
11. Kerkelijke straf
13. Straf
15. teken van de Hoop
18. Electro Motorische Kracht
20. Meisjesnaam
21. Hoofddeksel.

Oplossingen inzenden vóór 30 October aan Redactie „De Ster” — „Onze Zonnehoeek” p/a T. Plaizier, Goudse Rijweg 4A, Rotterdam-O. Zie voor de voorwaarden blz. 11.

In ons volgende nummer staan de eerste bijzonderheden van de

Jeugd-actie „Onze Zonnehoeek”

*

OUD of JONG:

Span alle krachten in voor „Onze Zonnehoeek”

hebster, die nimmer uitlegt, verklaart of redeneert. Er kunnen zich echter gelegenheden voordoen, waarbij het niet mogelijk is eerst te verklaren of uit te leggen. In zulk een geval behoort het kind onvoorwaardelijk te gehoorzamen, omdat gij moeder zijt.

Het gehoorzame kind is een gelukkig kind. Kinderen, die altijd hun zin krijgen, worden verknoeid en zijn in hun latere leven niet te gebruiken. Het kind, dat opgroeit zonder geleerd te hebben gehoorzaam te zijn aan hen, die boven haar of hem staan, wordt vreselijk onrecht aangedaan.

TOEKOMSTIGE VERANTWOORDELIJKHEID.

Een juiste verhouding in het gezin, in de maatschappelijke kring, in de kerk en in het zakenleven, is noodzakelijk, wil men met succes de dagelijkse problemen onder het oog zien. Als uw dochter in staat blijkt de dagelijkse problemen met succes op te lossen, zal zij in de toekomst in staat blijken grote verantwoordelijkheden te dragen. Een juiste houding, een sterk gevoel voor wat waarde heeft, wijst er op, dat zij bereid is voor de toekomst. De gemeenschap, de kerk en de natie zijn niet groter en krachtiger dan de gezinnen, waaruit deze gemeenschappen zijn opgebouwd. Indien de verhouding van ouders en kinderen juist is, zullen alle andere verhoudingen zich vanzelf voegen. Als eigen behoeften en rechten worden geëerbiedigd is dit de zekerste weg om het kind te leren ook anderer behoeften en rechten te erkennen. Het is zeer goed als uw dochter in het gezin leert hoe zich te gedragen ten opzichte van haar medemensen.

Waaruit bestaat een ideaal tehuis van de Heiligen der Laatste Dagen? Het is een tehuis, waar hoge idealen worden gehuldigd en waar de liefde het leren gemakkelijk maakt, waar de moeder al haar best doet te zijn, zoals zij graag haar dochter zou zien. Idealen worden van dag tot dag aangekweekt. Wat dit meisje eens zal zijn werd haar niet aangeboren, zij bouwt deze persoonlijkheid van dag tot dag, zo lang zij leeft. Het is treurig te moeten zeggen, dat sommige moeders het struikelblok voor haar dochters zijn: door een zorgeloze houding maken zij, dat het kind zich in verkeerde richting ontwikkelt. Uw dochter zal in grote mate een weerspiegeling zijn van hetgeen in uw gezin leefde. Er zijn natuurlijk uitzonderingen, doch over het algemeen gaat deze regel op.

FAMILIEGENOEGENS.

Laten wij veel pretjes thuis hebben, Moeder. Uw dochter zal zich instinctief aansluiten bij mensen, waarmede zij plezier kan hebben. U zult haar vaak horen zeggen: „Hij — of zij — is zo leuk.” Moeder en dochter kunnen samen zoveel plezier hebben. Gezonde pret is niet aan tijd gebonden, hoewel sommige dingen, die wij voor ons plezier doen, wél met de tijd veranderen. Iedere generatie behoudt enkele dingen van voorgaande geslachten, doch heeft daarnaast eigen dingen, die zij als pret of genoegens beschouwt. Wees enthousiast over de dingen, die zij prettig vindt.

Een genoeglijke avond, doorgebracht met vertrouwde vrienden, geeft werkelijke ontspanning en doet ons beseffen, dat wij onszelf niet te ernstig moeten nemen, willen wij ons geestelijk evenwicht bewaren. Vergelijk een levendige, gelukkige vrouw met een sombere, ernstige „kniesoor”. Hoe verschrikkelijk zou het zijn dagelijks met zo iemand te moeten verkeren! Een verstandige moeder zegt, wanneer zij ziet dat de dingen te ernstig genomen worden en bepaalde tekenen er op wijzen, dat „zenuwttjes” de overhand zullen krijgen: „Het is tijd een prettige avond in elkaar te zetten.” Misschien een heel eenvoudige, maar toch een prettige, genoeglijke avond.

Vooral moeders moeten een gezond gevoel voor humor hebben. Dat kan een moeilijke situatie redden. Als Moeder de humor ziet van een of andere situatie kan dit ergernis en geïrriteerdheid tussen de gezinsleden onderling doen verdwijnen en het leven weer glad en vol vreugde maken. De maaltijd schept de ideale gelegenheid om de ervaringen en kleine humoristische voorvallen, die de leden van het gezin gedurende de dag hebben medegemaakt, uit te wisselen. „Vandaag hoorde ik toch iets...“ of: „Dat doet me denken aan...“ vangt onmiddellijk de aandacht.

De genoeglijke zijde van het leven met goede gevatheid en gezonde humor geeft

veel genot, waaraan het gehele gezin kan deelnemen en zelfs de allerkleinsten kunnen er aan meedoen. Kunt u zich iets indenken wat iemands persoonlijkheid meer afbreuk doet dan het vertellen van een geschiedenis, waaraan een bedenkelijk tintje is? Ook gevatheid, met een scherpe, sarcastische ondergrond, is geen pret meer; zij is wreed en bezeert de gene, voor wie zij bedoeld is. Daarvoor is in uw gezin geen plaats, nietwaar Moeder? Wij zullen er op toezien, dat door onze levens slechts heldere, reine reine en gelukkige stromen vloeien.

„Een vrolijk hart werkt als medicijn...“

Spreuken 17 : 22.

Waarom ik niet rook

DOOR DOROTHY DYER AKERS.

Indien het „ik“ in bovenstaande titel U te persoonlijk in de oren klinkt, zult U dit mij, onbekende studente, wel willen vergeven, wanneer U bedenkt, dat het minder egoïstisch is dan te zeggen: „Waarom meisjes niet moeten roken“, want dat zou betekenen, dat ik gezaghebbend op dat gebied ben. En natuurlijk ben ik dat niet.

Veel mensen, die het recht hebben zulk een artikel te schrijven, zijn er voor mij geweest en zij hebben krachtige, technische redenen gegeven, waarom tabak vooral voor vrouwen schadelijk is. Doch laat mij het vraagstuk informeel bezien, van het standpunt van een van de jongere generatie.

Ik verzeker U, dat ik een normaal meisje ben, maar toch rook ik niet. Ik ben een en twintig en, zoals alle dochters van Eva, wil ik zo aantrekkelijk mogelijk zijn.

De eerste vereiste daartoe is natuurlijk een goede gezondheid. Er is niets aardigs aan gele tanden, een ziekelijk uiterlijk of afgejakkerde zenuwen. Ik wil een frisse huis, een heldere glimlach en een door tabak onaangetaste adem. Na verloop van tijd doet nicotine de huid van het gelaat, alsmede van de vingers, geel worden, veroorzaakt vermoeide lijnen, scherpe trekken, een verveeld, bloedarm uiterlijk, een hese stem en een vroeg-oude verschijning.

De meesten onzer verheugen zich in de verandering van de jongensachtige manieren tot de huidige neiging van de meisjes, die er weer vrouwelijk uit willen zien. Roken is mannelijk en voor een meisje niet gepast. Hoe lief is een jong meisje in tule of slepend avondtoilet. Een deel van mijn leven bracht ik door bij een oude Ierse vrouw. Winter en zomer droeg zij een vuile shawl om haar hoofd. Zij zat met gekruiste benen op haar stoep, een frons op het leerachtige gezicht en een pijp in haar mond. Maar zij vormde een even weinig aantrekkelijk beeld als een jong meisje, dat een alom tegenwoordige sigaret in haar scheef getrokken mond heeft.

Tabak raakt echter meer dan het uiterlijk: zij is schadelijk voor de gehele gezondheid. De gemiddelde jonge vrouw van heden bezit een prachtig erfdeel van goede gezondheid. Cigaretten zijn stiekeme dieven, die handig dit erfdeel stukje bij beetje stelen.

Ik stelde er belang in te weten, in welk een slechte reuk tabak bij de medici staat. Een kleine studie brengt de navolgende feiten aan het licht: Roken benadeelt het hart. Het hart van een rookster is geïrriteerd, werkt onregelmatig en is bij ernstige lichamelijke inspanning niet te vertrouwen. Tabak veroorzaakt hoge bloeddruk. Zij vergiftigt de zenuwen, doet schade aan de ogen, vermindert het weerstandsvermogen bij vele zieken, in het bijzonder t.b.c. Soms veroorzaakt zij kanker; ze verhindert de groei van jonge mensen.

Nicotine is slechts één van de vergiften, die voorkomen in tabak. En nicotine is zo dodelijk,

dat wij lezen van een geval, waarin minder dan twee druppels de dood veroorzaakten. Wanneer de jongere generatie onverschillig over sigaretten spreekt als „nagels aan de doorkist”, spreken ze onomwonden de waarheid. Want nicotine is een langzaam vergif en zij laat niet velen los, wanneer zij ze eenmaal in haar greep heeft.

Wanneer een vrouw er toe overgaat om te roken, raakt zij er meer aan verslaafd dan een man. Het is een vrouwelijke eigenschap om in uitersten te vervallen — vooral in dit geval te betreuren — omdat tabak voor de vrouw oneindig veel schadelijker is dan voor de man.

Ofschoon ik nog tot de jongere generatie behoor, verheug ik mij toch in de vriendschap van een aantal goede oude mensen. Ik wil ook met ere oud worden. Roken veroorzaakt klachten en nervositeit. Met het voorbijgaan der jaren doen zich meer en meer ziekten voor. Het eerste, dat de dokter zijn patiënt verbiedt, is roken. Een verstokt roker, die van zijn tabak moet afzien, is een lastig en onaangenaam mens voor zijn omgeving.

Onlangs sprak ik met een klasgenote — een aardig meisje, dat altijd naar de laatste mode gekleed gaat. Uw eerste gedachte zou zijn, dat in haar keurig gekapt hoofdje nimmer een ernstige gedachte omgaat. Maar ik wist, dat zij niet rookte en ik vroeg haar waarom zij het niet deed. Zij keek op, plotseling geïnteresseerd.

„Behalve om gezondheidsredenen,” luidde haar antwoord. „vind ik, dat een meisje door te roken zich op een lager peil

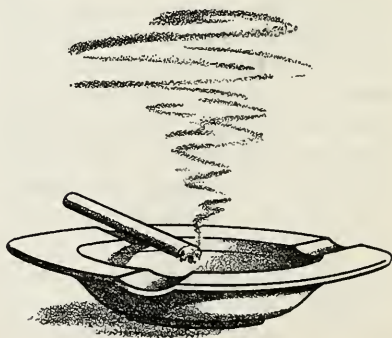
plaatst. Zij ziet er goedkoop en ordinair uit. Ik weet, dat ik zeker niet zou willen, dat mijn moeder rookte. Als ik eenmaal een dochter zal hebben, wil ik geen slecht voorbeeld voor haar zijn. Ik geloof, dat de meeste meisjes roken, omdat zij met de massa willen meedoen. De jongens zeggen echter, dat er maar weinig zijn, die het goed doen. Deze zomer pochte een jongen, waarmee ik veel omging: „Mijn meisje rookt niet! Daarom ben ik blij, dat ik ook niet rook. Je bent dan in deze wereld eens anders dan anderen.“

Ik moest mijn klasgenote volkomen gelijk geven. Wanneer een vrouw een tiental jaren geleden rookte, deed zij dit, omdat zij zich op gelijke hoogte met de man wilde stellen. Het was een verkeerde poging zich vrij en onafhankelijk te gevoelen. Nú onderscheidt men zich door niet te roken. Roken betekent het volgen van de weg van de minste weerstand. Een van de argumenten, welke men steeds weer aanvoert om een of andere twijfelachtige gewoonte te verdedigen, is „de persoonlijke vrije wil“. Doch nicotine doet de persoonlijke vrijheid te niet en wordt ongemerkt de meester van haar onnadenkende slaven. Wat mij betreft, ik wil mijn persoonlijke vrijheid behouden en staan voor mijn recht om niet te roken — in deze dagen, waar men voortdurend sigaretten aangeboden krijgt. Wie zegt: „Tien miljoen mensen kunnen geen ongelijk hebben“, kan het desondanks bij het verkeerde einde hebben.

Een student van een grote universiteit zei mij eens het volgende: „Waarom ik het haat een

vrouw te zien roken? Omdat het een opvallend dwaze en nutteloze gewoonte is. Zij doet het om de bijval van de wereld te krijgen. Zij rookt zelden voor haar plezier. Negentig procent van de meisjes, die roken, doen het om dezelfde reden waarom zij drinken — „het staat“. Dat maakt me razend. Het jonge ding steekt op, haalt deftig in, zet een trots gezicht, staart de gehele wereld aan met half gesloten ogen en denkt naief, dat nu alles en iedereen aan haar voeten ligt. Maar dat is helemaal niet waar. Heel veel jongens, die zelf hartstochtelijk roken, keuren het in vrouwen ten sterkste af. Hun verklaring is ongeveer als volgt: „Het hindert me geweldig — een vrouw rookt nu eenmaal niet.“ Een vrouw, die rookt, vermindert de zin voor het aesthetische. Roken is nu eenmaal onvrouwelijk en wij houden van vrouwen, die door en door vrouwelijk zijn.“

Daarom rook ik niet. Ik wil liever mijn goede gezondheid bewaren, mijn helder uiterlijk, sterke witte tanden, frisse adem, mijn persoonlijke vrijheid en mijn zelfrespect. Ook wil ik mijn geld behouden of tenminste er voor zorgen, dat het zó besteed wordt, dat het niet letterlijk in rook opgaat.

DE O.O.V. IS WEER PARAAT!

DE ONDERLINGE
ONTWIKKELINGSVERENIGING
IN DE NEDERLANDSE ZENDING

schrijft wederom uit een interessante

FOTO-WEDSTRIJD!

Prachtige prijzen worden toegekend aan de inzenders van:

1. De beste fotografische opname;
2. De beste opname van de aparte afdeling;
3. De mooiste en meest bijzondere opname.

Aan deze wedstrijd kunnen allen meedoen, die zich houden aan de volgende regels:

1. Alleen leden van de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging, seizoen 1950—'51, komen in aanmerking voor mededinging.
2. Iedere deelnemer mag niet meer dan drie foto's inzenden.
3. Op de achterzijde van iedere foto dient naam, adres en leeftijd van de inzender, alsmede het merk van het gebruikte toestel en een onderschrift voor de foto te worden vermeld.
4. Het is zendingen toegestaan mede te dingen, doch zij moeten op de achterzijde van de door hen ingezonden foto's vermelden: „Missionary”. Zij dingen mede in de aparte afdeling.
5. Vakwerk komt niet voor beoordeling in aanmerking.
6. Alle foto's moeten vóór Zaterdag, 25 November a.s., gezonden worden aan het adres van Oud. Glen A. Lloyd, Loosduinsekade 11, 's-Gravenhage. De ingezonden foto's worden het eigendom van de vereniging.

*Evenals vorig jaar zullen
de drie winnende foto's
in het Kerstnummer van
„De Ster” worden afgedrukt!*

Vergeet vooral niet te
lezen wat op blz. 284
staat!

Daar vindt U iets,
waaraan alle leden
van de gehele Zending
kunnen meedoen.

Wie moet ik kiezen?

door

Ernest C. Anderson, Professor aan de Universiteit van Oregon.

De waarheidsgetrouwe profeten uit alle eeuwen hebben de mensen aangeraden in hun eigen groepen te huwen. Toen de Heer de kinderen Israëls uit Egypte leidde, gebod Hij, dat gelovigen niet met ongelovigen zouden huwen. Hij zeide, dat een dergelijke band hen van de Kerk zou doen afdwalen en andere goden volgen, terwijl Zijn toorn tegen hen

„Een huwelijk, in rechtvaardigheid gesloten, is liefelijk en goed.”

ontstoken zou worden. Het gevolg van Simson's veronachtzaming van 's Heren wet betreffende het huwelijk, toen hij zich een vrouw zocht onder de Filistijnen, was dat velen moesten lijden en Simson er de dood bij vond.

De moderne profeten hebben de waarschuwing van de profeten van ouds herhaald. Brigham Young waarschuwde de moeders in Israël haar dochters er op te wijzen in de Kerk te huwen, want dat zij, indien zij het niet deden, haar kroon zouden verliezen.

President Joseph F. Smith adviseerde „dat gelovigen en ongelovigen niet in één band verenigd zouden worden, want vroeger of later, hetzij hier of in de eeuwigheid, zou deze band weer verbroken worden... Ik zou gaarne zien, dat de vrouwen van de Heiligen der Laatste Dagen jonge mannen van de Kerk huwen... Laat Methodisten met Methodisten in het huwelijk treden, Katholieken met Katholieken en Protestanten met Protestanten.”

Dr. John A. Widtsoe richtte zich met de volgende woorden tot onze jeugd: „Jeugd van Israël, huw in de Kerk... De ondervinding en het verstand zeggen, dat „gemengde” huwelijken gewoonlijk verkeerd gaan. De talloze

voorbeelden tonen aan, dat er meer vreugde wordt genoten, en groter doelmatigheid wordt bereikt, wanneer mensen van hetzelfde geloof een huwelijk sluiten."

Sommige van onze jonge mensen vragen: „Waarom dat onderscheid tussen ons en degenen, die nu toevallig niet hetzelfde geloof hebben als wij? Velen leven zó, dat een Heilige der Laatste Dagen er eer mede zou inleggen. Zijn sommige getrouwe leden niet tot de Kerk gebracht doordat zij in het huwelijk traden met goede Heiligen der Laatste Dagen?"

Ja, maar toch, welk een kans loopt gij! De vrouw of de echtgenoot, die geen lid is, treedt soms tot de Kerk toe, doch dergelijke gevallen komen betrekkelijk weinig voor. Niet alleen de Heiligen der Laatste Dagen spreken zich uit tegen gemengde huwelijken. Ook andere kerken waarschuwen tegen dergelijke huwelijken. Zij hebben gegevens verzameld, waaruit blijkt, dat de man en de vrouw, die dezelfde godsdienstige beginselen nastreven, een succesvoller huwelijk hebben dan zij, die niet dezelfde beginselen zijn toegedaan. Een artikel, gepubliceerd in een Katholiek tijdschrift, verklaart, dat er driemaal meer Katholiek-Protestantse huwelijken stranden en eindigen in echtscheiding dan de huwelijken, gesloten tussen gelijkgestemden.

Plaatst de Kerk zich op het standpunt, dat de jonge mensen buiten ons geloof minder eerbaar zouden zijn? In het geheel niet.

Doch zelfs met de hoogste morele geestelijke beginselen kan de jonge man zijn bruid niet de zegeningen brengen van een celestiaal huwelijk in het Huis des Heren, daar hij niet het Melchizedekse Priesterschap bekleedt. Evenmin zal het priesterschap van een goede jonge man, die zijn plichten in de Kerk tot in bijzonderheden vervult, recht geven op deze zegen, indien zijn bruid de tempel niet kan en mag betreden.

Wat is het antwoord? Ouders, helpt uw kinderen een getuigenis te verkrijgen van het Evangelie. Onderwijst uw kinderen de heiligheid van het tempelhuwelijk en welk een voorrecht dit is. Helpt hen te beseffen, dat het tempelhuwelijk een reddende verordening van het Evangelie is, zoals bijv. de doop, en noodzakelijk voor verhoging in het celestiale koninkrijk. Jonge mensen, leeft zo, dat gij waardig zijt in het Huis des Heren in de echt verbonden te worden. Kiest uw levensgezel (lin) met grote zorg. Raadpleegt uw ouders en neemt de raad van uw kerkleiders aan. Maakt de keuze van uw levensgezel (lin) tot het onderwerp van uw ernstig gebed.

Oh, welk een vreugde stelt onze Hemelse Vader ons in het vooruitzicht, indien wij Zijn wet willen gehoorzamen!

„Er is een wet, onherroepelijk voor de grondlegging der wereld in de hemel besloten, waarop alle zegeningen bevestigd worden;

„En wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop de zegen bevestigd wordt."

L. & V., afd. 130 : 20-21.

Nu is het nooit mogelijk vooruit te komen als we de dingen verkeerd doen. Op iets, dat fout is, kunnen we niet voortbouwen. Het is dus van het grootste belang, dat we een fout onder de knie krijgen. Eerst wanneer de fout hersteld is kunnen wij verder gaan. Dit lijkt heel eenvoudig, maar is het toch niet. Ik hoorde eens een geleerde zeggen, dat we het niet op moeten geven, al moeten wij het ook vijftigmaal overdoen.

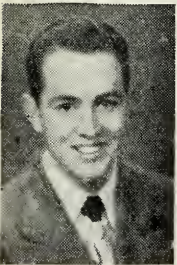
En dit geldt niet alleen voor de grote dingen, zoals zo vaak gedacht wordt, maar ook voor de kleine. Kleinigheden zijn van het grootste belang, want ons dage-

lijks leven bestaat alleen uit kleinigheden. Alles, wat we doen, is waard goed gedaan te worden. Ga op uw knieën en bid onze Hemelse Vader u te helpen bij uw oprechte pogingen. Laten wij dit nooit vergeten. Laten wij er eveneens van doordrongen zijn dat wij behoren tot Gods volk, tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Lid te zijn van deze Kerk legt ons heilige plichten op. Dat wij de kracht mogen ontvangen aan deze plichten te voldoen is mijn bede, in de naam van onze grote Meester, onze Heer Jezus Christus, Amen.

ZENDING BEËINDIGD.

Op 25 Augustus j.l. werden de navolgende personen eervol van hun zending in Nederland ontslagen: Donald J. Bell; Leroy E. Spackman; Wallace D. Stevens. ✓

Donald J. Bell arriveerde in Nederland op 24 Maart 1948.

Zijn eerste standplaats was Arnhem. Vandaar werd hij overgeplaatst naar Voorburg, waarna hij vervolgens werkte in Apeldoorn, Groningen, Voorburg, Den Helder en Schiedam. De laatste drie gemeenten werden door hem gepreseed.

*

Leroy E. Spackman kwam eveneens op 24 Maart 1948 in ons land aan.

Hem werd Gouda als eerste arbeidsveld aangewezen. Vervolgens was hij werkzaam in Hengelo, vanwaar hij overgeplaatst werd naar Antwerpen, België. Zwolle, Gouda en Vlaardingen, waar hij daarna nog werkte, werden door hem als gemeente-president geleid.

*

Wallace D. Stevens kwam op 15 Mei 1948 in Nederland aan. Haarlem was zijn eerste arbeidsveld. Vervolgens was hij werkzaam in Eindhoven, Groningen, 's-Gravenhage en Enschede, welke laatste gemeente onder zijn leiding stond.

*

Op 19 September

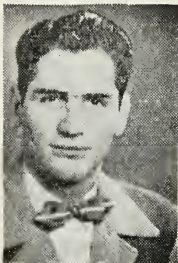
j.l. vertrokken wederom vier zendelingen naar hun tehuis in Amerika. Op die datum werden eervol van hun zending ontheven: Clifford C. Sorensen; Kenneth A. Glauser; Allen R. Schvaneveldt en Glenn C. Hiett.

Clifford C. Sorensen kwam op 4 November 1948 in Nederland aan.

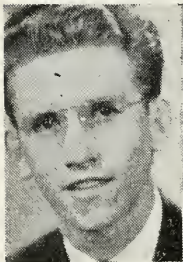
Van Utrecht, hetwelk hem als eerste arbeidsterrein werd aangewezen, werd hij overgeplaatst naar Delft. Vandaar ging hij naar Gouda en als laatste standplaats werd hem de mooie stad Antwerpen aangewezen.

*

Kenneth A. Glauser arriveerde op 1 Maart 1948 in ons land. In Voorburg ving hij zijn loopbaan als zending aan. Vandaar ging hij naar Zutphen, van die plaats naar Gent, België, en vandaar naar Antwerpen, België. Enige tijd later werd hij weer teruggeplaatst naar Gent, nu om deze gemeente te leiden. De laatste maanden van zijn zending was hij werkzaam als districts-president, eerst van het Antwerpse district en later van het Haagse district.

*

Allen R. Schvaneveldt kwam op 7 Mei 1948 in Nederland aan. Aan de grote reis, reeds door hem afgelegd, werd nog een kleine reis toegevoegd: zijn eerste standplaats lag namelijk in het hoge Noorden van ons land. In de gemeente Groningen deed hij zijn eerste zendingservaringen op. Vervolgens arbeidde hij in Dordrecht, Amsterdam, Brugge, Antwerpen, Gent, wederom Antwerpen, Eindhoven en Delft. De laatste vier gemeenten werden door hem geleid in zijn hoedanigheid van gemeente-president.

*

Glenn C. Hiett kwam eveneens op 7 Mei 1948 in ons land aan. Hij bleef veel dichterbij de kust dan zijn reisgenoot, n.l. in Vlaardingen. Vandaar ging hij echter naar Gent, België, Deventer, Groningen en Schiedam, waarvan de laatste drie gemeenten door hem werden geleid. De laatste maanden van zijn zending presideerde hij over het district Rotterdam Zuid.

*

OVERPLAATSINGEN.

Op 18 Augustus j.l. werd Keith A. Lusk van Groningen overgeplaatst naar Amsterdam Z. en Randolph de Man Bergesen van Middelburg naar Leeuwarden.

Op 21 Augustus j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Herbert D. Williams van Rotterdam Z. naar Antwerpen, België; William Hofmann van Vlissingen naar Leiden (als gemeentepresident) en Robert Le Johnson van Middelburg naar Alkmaar (als gemeentepresident).

Op 22 Augustus j.l. werd Merlyn F. Fowler van Antwerpen, België, overgeplaatst naar Gent.

Op 23 Augustus j.l. werd Curt R. Woller van Leiden overgeplaatst naar Rotterdam N.; Elzo J. Maathuis werd overgeplaatst van Woerden naar Rotterdam Zuid en Paul L. Ward van Rotterdam N. naar Woerden (als gemeentepresident).

Op 2 September j.l. werd Harry L. Tarr van Leeuwarden overgeplaatst naar 's-Gravenhage; Arlin L. Glines van Zeist naar Amsterdam N. en Richard Noorlander van Zutphen naar Rotterdam Z.

Op 4 September j.l. werd Arland R. Bassett van Amsterdam Z. overgeplaatst naar Zeist.

Op 7 September j.l. werden de zendelingen, die de zendelingenschool te Haarlem hebben bezocht, de navolgende standplaatsen aangewezen: James L. Tillett zal zijn werkzaamheden aanvangen te Emmen; Raymond W. Bradford te Apeldoorn; Carrol F. Harrison te Alkmaar; Millard E. Wilde te Groningen; Darrell L. Kasteler te Hengelo; John K. Crandall te Zeist; Lee L. McIntire te Apeldoorn; Ray H. Banks te Deventer; John D. Zeeman te Ede; Robert N. Chappell te Amsterdam; James D. Condie te 's-Gravenhage; Kenneth D. Johnson te 's-Gravenhage.

Tevens werden op die datum de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: William D. Speakman van Meppel naar Apeldoorn; Floyd W. Crump van 's-Gravenhage naar Deventer; Dale J. Warner van Alkmaar naar Rotterdam N.; LeGrand S. Neerings van Amsterdam Z. naar Den Helder; Theo K. Hollie van Apeldoorn naar Delft; Dale G. Kilburn van Rotterdam N. naar Delft; Barry H. Avery van Amsterdam naar Utrecht (als districts-president); Hayle Buchanan van Utrecht naar Amsterdam (als districts-president); Charles D. Tate van Den Helder naar Amsterdam Z. (als gemeentepresident); David G. Boyer, die het ambt van gemeentepresident van Rotterdam N. vervulde, werd aangesteld als president van het district Rotterdam N.

Op 8 September j.l. werd Earl T. Decker van Eindhoven overgeplaatst naar Rotterdam Z.; Harold R. Hoffman van Gouda naar Den Helder (als gemeentepresident); Johannes van Katwijk van Rotterdam Z. naar Gouda (als gemeentepresident); Keith R. Tenney van Emmen naar Groningen en Grant L. Jensen van Apeldoorn naar Meppel (als gemeentepresident).

Op 13 September j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: William H. Matthews van Maassluis naar Rotterdam Z.; Don Ch. Wood van Antwerpen, België, naar Maassluis; Kean L. Farrer van Zwolle naar Leeuwarden; Vern L. Marble van Amsterdam naar Antwerpen, België, en Kenneth J. Nielson van Rotterdam N. naar Amersfoort.

Op 23 September j.l. werd nogmaals een aantal zendelingen overgeplaatst: James H. Lyman van Vlaardingen naar Rotterdam Z. (als gemeentepresident); Ben R. Heywood van Amersfoort naar Zutphen (als gemeentepresident); Madison E. Morrell van Ede naar Vlaardingen (als gemeentepresident); Watson Ririe van Dordrecht naar 's-Gravenhage; Harlow B. Jones van Arnhem naar Amsterdam; Robert W. Mitchell van Hengelo naar Arnhem.

VERTROKKEN.

Op 11 Juli j.l. vertrokken uit de gemeente Schiedam naar Amerika: Cornelis J. de Ronde en Elisabeth de Ronde.

- Op 4 Augustus j.l. vertrok uit de gemeente Rotterdam N. Cornelis C. Barten.
- Op 8 Augustus j.l. vertrokken uit de gemeente Amsterdam: Johanna v. Keizerswaard-Fellingha; Cornelis v. Keizerswaard; Jacob C. v. Keizerswaard; Lammert Veenstra; Eva Veenstra-v. Komen; Jantje M. H. en Pouwel Veenstra; Nicolaas Ebel.
- Op 25 Augustus j.l. vertrokken uit de gemeente Delft: Bastiaan Prime; Margarete Prime-Keller; Dirk E. en Richard D. Prime.
- Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Schiedam: Zwaantje de Groot en Gerardus Kip.
- Op 28 Augustus j.l. vertrokken uit de gemeente Amsterdam: Antje J. Noot-IJlst; Armada M. en Arie Noot.
- ^{op 5 Sept.}
In de maand Augustus vertrokken eveneens: Henri v. d. Beek; Maria J. v. d. Beek-Diender; Agnita M., Henri J., Frits en Hans P. v. d. Beek uit de gemeente 's-Gravenhage en Theodora L. v. Komen uit de gemeente Groningen.
- Op 9 September j.l. vertrok uit de gemeente Haarlem: Abraham G. v. Wijk.
- Op 19 September j.l. vertrok uit de gemeente Rotterdam Z.: Anna M. Veenstra.
- Op 20 September j.l. vertrok uit de gemeente Haarlem: Johannes M. Spronk.
- Op 29 September j.l. vertrokken eveneens uit de gemeente Haarlem: Fokje Dikkerboom en Namkje Dikkerboom-Mietus.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Op 13 Mei j.l. werden te Rotterdam N. de navolgende personen uit de gemeente Schiedam gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Theodorus v. Ijperen; Maria v. Ijperen-Wansleeben; Johanna H. en Johannes H. v. Ijperen; Janna, Hendrika F., Albert en Izak de Groot.

Op 16 Juni j.l. werd te Antwerpen, België, gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Aline Apers-Palmans.

Op 13 Augustus j.l. werden te Apeldoorn gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Jan de Boorder; Jan en Lambertus Enschede uit de gemeente Enschede; Siegfried J. Derksen uit Nijmegen; Martha E. Grobbink uit Deventer; Martinus J. Aalderink; Gerdina M. Aalderink-v. Engelen; Balthazar C. Nolthenius; Johanna Nolthenius-Brouwershaven uit Zutphen; Elly Nievaard uit Eindhoven.

Op dezelfde datum werden te Utrecht gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Wilhelmina H. de Groot-v. Vulpen uit Woerden; Wilhelmus C. F. Geelmuyden; Aleida Geelmuyden-Hagenbeuk; Jacobus G., Elisabeth, Wilhelmus C. en Aleida W. I. Geelmuyden uit Amersfoort; Friedrich Th. Gruter; Jan G. de Haas; Cornelia J. de Haas-Standaar; Beppy en Jan G. de Haas uit Utrecht.

Op 19 Augustus j.l. werden te Rotterdam Z. gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Huibert M. Dubbelman; Wilhelmina F. Willems-Verschoor; Antonie Willems. Uit Dordrecht Johanna, Jaantje en Hendrika Dalebout. Christina C. de Bruyn uit Gouda.

Op 27 Augustus j.l. werden te 's-Gravenhage de navolgende personen gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Petronella L. Halve uit Delft; Kornelia W. M. de Geus; Maria Breugom; Johanna C. v. Weeren-Martijn; Mathilde B. Louis-Coorengl; Sara Fiering; Clazina C. Jansen-Noordanus; Hendrikus P. M., Maria L., Hendrikus Jansen; Marinus Ypma; Jeannette I. en Maria H. Jongkees; Adrianus van Dijk en Frieda G. van Dijk-v. Wulfen.

Op 29 Augustus j.l. werden te Amsterdam gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Helene C. Gobel uit Zaandam; Gertruida J. Boekensteyn; Johanna C. en Elisabeth M. Knoppert; Johannes en Alexandra Th. M. Radius; Johan Schuit; Angela M. Schuit-v. Sikkelerus; Jacobus Muyderman; Luisa K. A. Muyderman-Schmidt; Christa G. L. Peters; Pieternella G. Dijkgraaf; Elise H. Dijkgraaf; Hendrikus Stevens en Martha E. F. Stevens-Donath.

INGEZEGEND.

Op 4 Juni j.l. werden te Rotterdam N. ingezegend: Hetty Johanna Willemse, dochter van Pieter Willemse en Hendriksje Romijn; Ramona van Dongen, dochter van Theo J. van Dongen en Hendrikje P. de Man.

Op 6 Augustus j.l. werd te Gouda ingezegend: Eduard de Wit, zoon van Walterus de Wit en Elizabeth in 't Veld.

Op dezelfde datum werden te Amsterdam ingezegend: Fokke Arnoldus Fukkink, pleegzoon van Johannes Radius en Alexandra T. M. E. Togarott; Alida Ida Landaal, dochter van Antonius J. Landaal en Jitske Kuin.

Te 's-Gravenhage werden op die datum ingezegend: Theodora van Weeren, dochter van Jacobus F. van Weeren en Johanna C. Martijn; Donga Chu, dochter van Chen Chi Chu en Hillegonda S. v. d. Beek.

Te Amsterdam zegende men op genoemde datum in: Marianne Cecilia, Anja Rosita en Constance François Johan Knoppert, dochters en zoon van Fok Knoppert en Johanna C. Veenhof.

Op 2 September j.l. werden te 's-Gravenhage ingezegend: Errol Hannibal, pleegzoon van Willem A. Louis en Mathilde B. Coorengl; Sylvia van Dijk, dochter van Adrianus van Dijk en Frieda G. v. Wulfen.

Op 3 September j.l. werd te 's-Gravenhage ingezegend: Marion Cornelia van Dijk, dochter van Adrianus van Dijk en Frieda G. v. Wulfen.

Op dezelfde datum werden te Zutphen ingezegend: Julie Françoise Constance en Constance Françoise Julie Nolthenius, dochters van Balthazar C. Nolthenius en Johanna van Brouwershaven.

Te Utrecht werden op die datum ingezegend: Jan Constantijn Stekelenburg, zoon van Jan L. Stekelenburg en Annie E. Boumeester; Josephus Carolus en Hans de Haas, zoons van Jan G. de Haas en Cornelia J. Standaar.

Te Amsterdam werden op genoemde datum ingezegend: Albertus Frans en Henricus Robert Stevens, zoons van Hendrikus Stevens en Martha E. F. Donath; Maria Emilie en Johan Schuit, dochter en zoon van Johan Schuit en Angela M. v. Sikkelerus.

GEORDEND.

Op 6 Augustus j.l. werd te 's-Gravenhage Henri v. d. Beek tot Leraar geordend. ✓

Op 20 Augustus j.l. werden te 's-Gravenhage tot Diaken geordend: Coenraad D. Hakkenbroek; Jacobus F. v. Weeren; Otto J. Korver en Daniël Rob. ✓

Op 27 Augustus j.l. werden te 's-Gravenhage tot Leraar geordend: Robert Muye; Johannes J. Koolhoven; Willem L. de Geus en Tinus M. Diender. Tot Priester werden geordend: Jan de Wolf en Hermanus H. Kleyweg. ✓

Op 10 September j.l. werd te Haarlem Frans C. Allebes tot Priester geordend. ✓

Op 17 September j.l. werd te Amsterdam Rudolf Hoole tot Diaken geordend.

OVERLEDEN.

Op 21 Augustus j.l. overleed te Vlaardingen Cornelia J. J. Boer-v. d. Boogaard op de leeftijd van zeven en zeventig jaar.

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

Hoewel wat laat ontvingen wij bericht van een zeer geslaagd uitstapje, gemaakt door de Amsterdamse Zondagsschool op 25 Juli j.l. De Zondagsschoolleden van deze gemeente hebben met volle teugen genoten van deze dag, hun aangeboden door het bestuur.

Hebt U ooit gepoogd een

Kerstverhaal te schrijven of een Kerstgedicht te maken?

*

Dan is het nu de tijd om te laten zien wat U kunt.

Stuur Uw pennevruchten vóór uiterlijk 25 November a.s. aan het adres van Oud. Glen A. Lloyd, Loosduinsekade 11, 's-Gravenhage.

De inzend(st)ers van de twee beste verhalen en de twee mooiste gedichten ontvangen een

PRACHTIG GESCHENK

als beloning voor hun/haar arbeid, terwijl de door de jury, onder auspiciën van de redactie van „De Ster“, gekozen verhalen en gedichten in de eerstvolgende nummers van „De Ster“ zullen worden afgedrukt.

Nadrukkelijk wijzen wij er op, dat het onderwerp van zowel verhalen als gedichten het Kerstgebeuren moet zijn. Andere onderwerpen komen niet in aanmerking voor de beschikbaar gestelde prijzen.

Het verhaal mag niet langer zijn dan 3000 woorden, het gedicht niet langer dan 30 regels.

De inzendingen moeten zo mogelijk getypt, maar in ieder geval goed verzorgd zijn.

De redactie behoudt zich het recht voor eventueel wijzigingen aan te brengen, alvorens de gekozen verhalen en gedichten ter perse gaan.

EN NU AAN DE SLAG!

De redactie van „De Ster“ wenst U veel succes en ziet met belangstelling uit naar Uw inzendingen.